

Tórbjörn Jacobsen, havnameistari og virkandi borgarstjóri í Runavíkar kommunu fegnast um avgerðina at umvæla boripall á Skálafjørðinum. Myndatøka Jan Müller/oljan.fo

Oljupallur á Skálafjørðin: Vinnuligt risafet

Deil:

Jan Müller

17.07.2014 - 11:36

[Oljan.fo](http://oljan.fo)

“Skálafjørðurin er unikkur, og avgerðin hjá norðmonnunum at umvæla boripall her á fjørðingum er eisini ein staðfesting um, at teir eru samdir við okkum í hesum. Framtíðin sær ómetaliga spennandi út á vinnumótinum, og hetta seinasta átakið er veruliga eitt vinnuligt risafet tann rætta vegin. Tað eigur ikki minst Mouritz Mohr, skipasmiðjustjóriin, ein stóran heiður av,” sigur Tórbjörn Jacobsen, havnameistari og virkandi borgarstjóri í Runavík.

Gott samstarv

Havnarmeistarinn og virkandi borgarstjórinn í Runavíkar kommunu, Tórbjørn Jacobsen, er sum vera man fegin, nú avgerð er tikin um, at West Hercules-pallurin, sum í løtuni borar á Súlan/Stelkur leitimiðinum á landgrunninum, kemur inn á Skálafjørðin, eftir at komið er á mál úti á feltinum seinri í ár. www.oljan.fo hitti hann á máli á bryggjukantinum í Runavík í gjár:

-Hvat dámar tær, at ein oljupallur fyri fyrstu ferð nakrantíð í søguni kemur inn á ein føroyskan fjørð fyri at fáa umvælingar gjørdar, og at hann so hartil kemur inn á Skálafjørðin?

“Nú kemur hetta ikki sum ein bráðliga ákomin nýggjheit, tá eg havi verið partur av hesum málinum í longri tíð. Tíðliga í vár hittust vit báðir Mouritz Mohr, MEST-bossurinn, á máli um hetta, og tað var greitt frá fyrsta degi, at treytaleys tagnarskylda varð um málið, haðartil allir partar í málinum vóru samdir um, at tað var avgreitt og kundi kunngerast alment. Tað hendi so á portalinum www.oljan.fo í gjár. Eftir at Mouritz og eg høvdu tosað um hetta nakrar ferðir, settu norðmenninir seg í samband við Runavíkar havn sjálvan flaggdagin - 25. apríl.

Síðani hevur nógv samskipti verið ímillum hesar trýggjar partarnar. Vit skulu taka ímóti pallinum, tí hevur okkara partur verið í minstu smálutir at veita teimum neyðugu upplýsingarnar um fasilitetirnar og móguleikarnar í økinum, fyri at teir kundu taka røttu avgerðina, sum fyri okkara viðkomandi sjálvandi er, at tað á fyrsta sinni í vinnusøgu okkara er komið at teimum mørkum, at ein føroysk fyrirtøka, í hesum førinum MEST og ein havn, í hesum føri Runavíkar havn og Skálafjørðurin, kunnu átaka sær at fara undir umvælingar umborð í einum av heimsins størstu oljupallum.

Tá tú spyrst, so má eg siga, at eg eri sera fegin um, at norðmenninir valdu MEST og Skálafjørðin til hetta umvælingararbeiðið, áðrenn teir fara víðari fram til Canada í virki teirra.”

-Kann man ikki siga, at hervið er ein av tínum dreymum gingin út?

“Dreymur og dreymur. Hóast ein havnarskrivstova er tengd at kommunala geiranum, so skal hon í grundini rekast sum ein sjálvstøðug fyrirtøka, annars stendur hon í stað. Hugburðurin má vera sum í privata vinnulívinum. Tað ræður um at vaksa um virksemd og inntøkurnar og at tálma útreiðslurnar við skili. Vit royna alla tíðina at liggja á takinum, og tað er neyðugt, tí so eydnast tað viðhvørt og aðrar tíðir ikki. Tú fegnast tá tað gleppur, sum í hesum førinum, hinvegin missir tú ikki svøvnin av onkrum, sum kiksaði, tá tú inni við teg sjálvan ert sannførdur um, at tú gjørdi tað, sum tú kundi heilt fram at málinum.”

Alstóran týdning

-Hvat kann hetta fáa at siga fyri Skálafjørðin og menningina har?

“Nú skulu vit rættiliga til at spennast okkum út, ja, øll sum hava við hetta málið at gera. Megna vit samfelt stóru avbjóðingina, helst til UG, so kann hendan vitjanin fáa kolossalán týðning fyri føroyskt vinnulív og handverk, eisini her í okkara øki. Yvirhøvur eru vit í einum góðum stíma í lóttuni á vinnuøkinum. Fiskiskapurin hevur verið á heilt góðari leið higartil í ár, tað er komið flakavirkinum væl við, og sum tey flestu vita, er Bakkafrost í holt við eina vinnuliga útbygging, sum man vera tann størsta einstaka íløgan í Føroya søgu.

Teir, sum fáast við sigling, lata rímliga væl at, og tað er nú einaferð soleiðis, tá man ikki hevur ein stóran almennan ella kommunalan geira at dúva uppá, so smittar vøksturinn í vinnuni niðaneftir í handilsgøtuna og tænaðstuvinnuna. Á skipasmiðjunum á Skála hevur virkseimið verið munandi størri í seinastuni, og so eru tað smiðjurnar. Smiðjurnar eru ein ógvuliga vitalur partur av føroyskum vinnulívi. Eitt ótal av lærlingum eru bara í mínari tíð komnir undan sveinunum hesu- og hinumegin fjørðin, jarnsmiðir, timburmenn, snikkarar, blikkenslagarar og ravmagnsmenn, og nógvir teirra finnast nú kring um allan heiminn sum m.a. maskinmeistarar.

Kanska hava vit lyndi til at undirmeta hetta segmentið, og tað er ein ólukka. Ein vanlukka. Sjálvandi skulu fólk fara á miðnám og akademisera seg til almennu fyrisingarnar, men onki er víðari enn tað, at tørvurin á fakligum tøkniligum kunnleika, og arbeiðandi hondum, er endaleysur.

Júst á hesum mótinum kann hendan vitjanin vera byrjanin til ein vøkstur, at alt fleiri lærlingar koma í læru, fyri at vit eisini kunnu megna avbjóðingar av hesum slagnum í framtíðini. Bara um vit standa mátt við kappingarneytarnar á tí tøkniliga økinum, vinna vit kappingina, soleiðis sum MEST gjørði tað í hesum førinum.

Hóast hendan nýggjheitin bara er nakrar fáar tímar gomul í almenna rúminum, so hoyri eg longu nú fráboðanir um, at ringvirkingarnir eru farnir at spjaða seg kring um í økinum. Tað gleðir meg almikið. Persónliga, og eisini sum havnarmeisari og sum býráðslimur. Hóast vit ikki hava gartað so nógv við tíðindaskrivum um hvønn smálut í almenna rúminum, so virkar sitandi býráð heilt væl, og semja er um tað mesta. Og tað gongur rætta vegin, hóast ynskiligt hevði verið, at íløgukvotan var nakað størri soleiðis, at onkrir trivnaðarfasilitetir kundu komið skjótari enn vit nú megna.”

Brúgvinn var ørskapur

-Og hvussu hevði verið um brúgvinn var komin?

“Nú var eg til eina ráðstevnu í Hamburg fyri einum lítlum ári síðani, tá eg hoyrði eitt kjak í Útvarpi Føroya, um møguleikan fyri at gera eina brúgv av Strondum yvir á Saltnes, hetta var í samband við hugskotið um, at Tangafjarðartunnilin bara skuldi takast upp vestaru megin á fjørðinum.

Landsverksfrøðingurin, meginráðgevi teirra, ið taka avgerðirnar í politisku og játtandi skipanini, var annar duellanturinn, og hann argumenteraði óført fyri, hvussu neyðug hendan brúgvinn var. Eg kavaði í blekkglasið og ringdi til skyldmannin Sjúrd Højgaard,

okkara grafiski sniðgevi, um at gera mær eina mynd av økinum um Saltnesgrynnuna við eini brúgv, júst við teimum dimensiónunum, sum Landsverk vildi hava hana at vera. Slíkan ørskap vildi eg ikki lata fara aftur við borðinum, og álvaratos, at vinnuliga menningin longu eitt lítið ár seinri skuldi yvirhála vanlukkuliga tilmælið frá Kjølbro, tað hevði eg nú í mínum villasta fantasii ikki rokna við, hóast alt.

Skálafjørðurin er unikkur, og avgerðin hjá norðmonnunum er eisini ein staðfesting um, at teir eru samdir við okkum í hesum. Framtíðin sær ómetaliga spennandi út á vinnumótinum, og hetta seinasta átakið er veruliga eitt vinnuligt risafet tann rætta vegin. Tað eigur ikki minst Mouritz Mohr, skipasmiðjustjórin, ein stóran heiður av.”

